

Culmina la restauració del monestir de Sant Llorenç de Sous

Fruit del conveni establert amb el bisbat, la Diputació hi ha invertit 720.000 euros

Víctor Gay
Girona

Sant Llorenç de Sous apareix documentat per primera vegada, com a Sant Llorenç del Mont, en un document diocesà datat l'any 871. Es tractaria d'una cel·la monàstica dependent de Sant Aniol d'Aguja. Dos segles després, es documenta ja com a abadia benedictina independent.

Sant Llorenç de Sous s'integra al comtat de Besalú i se situa just a l'ombra del santuari de la Mare de Déu del Mont en un balcó privilegiat damunt les comarques de la Garrotxa, el Pla de l'Estany i el Gironès (actualment pertany al terme municipal d'Albanyà a l'Alt Empordà).

Es tracta d'un conjunt romànic erigit entre els segles XII i XIII. Té l'estructura clàssica d'aquest estil. L'església és de planta de creu i absis, claustre i al seu entorn, les dependències monacals. A partir del segle XIV pateix la crisi econòmica general del país i en la centúria següent els dels terratrèmols que van afectar aquesta part del Pirineu català, que determinarà l'abandonament per part de la comunitat benedictina.

Els serveis religiosos, ja com a parròquia, es mantenen fins més enllà de la guerra civil. En encetar la dècada dels vuitanta del darrer segle, les runes del monestir resten sota una vegetació salvatge i un conjunt de pedres. L'església parroquial és tancada.

Una figura clau en la recuperació del monestir de Sous seria l'olotí Joan Saqués i Roca (ACS). Vicepresident de la Diputació en aquell moment de recuperació democràtica, posteriorment delegat de Cultura de la Generalitat i, malgrat els recursos limitats disponi-

bles, engegà un seguit de campanyes a base de camps de treball que apleguen entusiastes joves estudiants que, estiu rere estiu, desbrossen, retiren les runes, netegen i comencen les tasques de recerca arqueològica necessàries per salvaguardar el que resta del monestir.

Finalitzada aquesta etapa bàsica, la Diputació participa en els treballs necessaris per impedir que l'obra caigui en l'abandonament.

L'any 2007 la corporació arriba a un acord amb el bisbat de Girona, que permet reprendre els treballs de restauració i consolidació amb la clara voluntat d'adequar el conjunt per poder-lo obrir al públic.

Paral·lelament avançaren els treballs arqueològics que han permès conèixer

Es tracta d'un conjunt romànic erigit entre els segles XII i XIII

millor la trajectòria i història d'aquest monestir, possiblement un dels menys coneguts de Catalunya. Aquestes inversions a càrrec de la Diputació de Girona han suposat 720.000 euros.

Què es pot veure a Sant Llorenç de Sous?

El centre del monestir és l'antiga església. Al seu costat tenim el claustre, tots dos elements totalment visitables i amb itinerari assenyalat. S'han eliminat els afegits de gust dubtós, corresponents al segle XIX emprats per a activitats parroquials. Aquesta actuació ha permès recuperar la sala dormitori dels monjos, que és la darrera realitzada per la comunitat benedictina ja en encetar l'estil gòtic. S'hi destaquen unes arcades ogivals i la coberta de fusta.

També s'ha recuperat íntegrament el temple parroquial en un apart del conjunt del monestir. Actualment obre les portes en la festivitat de sant Llorenç (10 d'agost) i altres celebracions puntuals. Unes altres dependències monacals, ja restaurades, s'han reconvertit en sala polivalent, sense perdre cap element original romànic. Finalment s'han recuperat tres arcades de la galeria del claustre.

Com assenyalaven, tant el bisbe Francesc, com el president de la Diputació, Joan Giraut, l'acció conjunta de les institucions permet actuacions com aquesta que enriqueix el patrimoni artístic de Catalunya i afirma les arrels cristianes del nostre país.

Per accedir al monestir de Sant Llorenç de Sous, cal seguir la via d'accés al santuari de la Mare de Déu del Mont. Un parell de quilòmetres abans d'arribar a peu de carretera hi tenim el restaurat conjunt romànic.

«Festes i tradicions del calendari litúrgic», nou llibre del periodista Àngel Rodríguez

V.G. / Girona

El bisbe Francesc Pardo va presentar a la llibreria Empúries de la ciutat el nou llibre *Festes i tradicions del calendari litúrgic*. És el número 171 de la col·lecció Quaderns de la Revista de Girona, que editen conjuntament la Diputació gironina i l'Obra Social "la Caixa".

L'autor, el periodista Àngel Rodríguez i Vilagran (Salt, 1966), és el responsable del departament d'Audiovisual i Internet de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del bisbat i s'ha especialitzat en treballs de recerca a l'entorn de la religiositat popular i les tradicions d'inspiració cristiana. Precisament i segons assenyala, l'obra és el resultat de gairebé set anys de treball acurat.

Aquesta col·lecció encetada fa més de vint anys es defineix com l'enciclopèdia popular de les comarques de Girona, ja que precisament aquest és

L'autor amb el seu llibre.

el seu objectiu: apropar i divulgar els diferents aspectes de la realitat gironina en la qual les arrels cristianes són molt presents.

L'obra d'Àngel Rodríguez permetrà facilitar el coneixement de les tradicions cristianes que segueixen el pas de l'any litúrgic: activitats, festes i fins i tot el llenguatge particular.

Uns destinataris clars d'aquesta obra, més enllà de tota persona interessada en la cultura popular, són els docents de religió. Pràcticament es tracta d'un llibre de text, de guiatge, per a l'ensenyament d'aquesta matèria, més enllà de l'estricta àmbit gironí. Explicar què és un aplec, una romeria o un pelegrinatge no té fronteres.

El llenguatge planer i amable del text garanteix la fàcil lectura i comprensió per part de persones de diferents edats i coneixements. La feina de l'autor servirà sens dubte a aquestes tasques educatives, formatives i culturals.